

IDEJA: TOME MARENČE / SCENARIJ: GREGOR KRESAL
 REŽIJA: VOJKO KAJZELJ / DIREKTOR FOTOGRAFIJE: MATEJ KRIZNIK

V uvodnih minutah filma preletimo najlepše kotičke Triglavskega narodnega parka. Mimogrede pokukamo tudi v zgodovino osvajanj in prvih pristopov na Triglav. Sledi kronološki pregled najpomembnejšega dogajanja v triglavski severni steni, kjer je bilo med obema vojnoma čutiti zlasti rivalstvo med nemškimi in slovenskimi alpinisti.

Čeprav so oči mnogih najboljših plezalcev vrsto let pogledovale tja gor, je Sfinga s svojo nedostopno vertikalo in velikimi previsi vzbujala strahospoštovanje.

V filmu je prikazana kot živo bitje in ves čas drži vse vajeti v svojih rokah.

Plezalcev se otepa z različnimi ukanami. Največja zanka, ki jo postavi alpinistom pa je v tem, da časovno pomeša in skorajda zlije v enega - oba najbolj pomembna vzpona v svoji najtežji smeri - Obrazu.

Sfinga nikakor ne želi, da bi plezalci razrešili njeno uganko, ki je vselej povezana s številkami 4,2,3 iz njenega znamenitega vprašanja:

"Kdo hodi zjutraj po štirih,
 opoldne po dveh
 in zvečer po treh?"

Med veselje vseh štirih na vrhu se še zadnjič vmeša Sfinga, ki jih zavrti v današnji čas, v leto 2010.

Prva sta v Obrazu Sfinge, po desetih letih poskusov - leta 1966, uspela Ante Mahkota in Peter Ščetinin, prvo prosto plezanje pa sta šele leta 1995 opravila Miha Kajzelj in Gregor Kresal.

